



Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
MELCHIORA WATHELETA
od 18. srpnja 2013.¹

Predmet C-347/12

**Caisse nationale des prestations familiales
protiv
Markusa Wieringa,
Ulrike Wiering**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation (Luksemburg))

„Socijalna sigurnost – Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i 574/72 – Obiteljska davanja – Pravila o ‚zabrani preklapanja‘ – Članci 12., 73. i 76. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 – Članak 10. Uredbe (EEZ) br. 574/72 – ‚Elterngeld‘ – ‚Kindergeld‘ – Doplatak za djecu – Izračun razlikovnog dodatka – Davanja iste vrste“

I – Uvod

1. Ovaj zahtjev za prethodnu odluku, koji je podnesen tajništvu Suda 20. srpnja 2012., odnosi se na tumačenje uredbi Unije u području koordinacije sustava socijalne sigurnosti, odnosno Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996.², kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1992/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006.³ (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1408/71), točnije njezinih članaka 12., 73. i 76., kao i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71⁴, točnije njezina članka 10. stavka 1.
2. Zahtjev za prethodnu odluku postavljen je u okviru spora između Caisse nationale des prestations familiales (u daljnjem tekstu: CNPF) te g. i gđe Wiering u vezi s opsegom njihova prava na obiteljska davanja u Velikom Vojvodstvu Luksemburg nakon rođenja njihova drugog djeteta.
3. U biti, supružnici Wiering, koji primaju obiteljska davanja u Njemačkoj (u daljnjem tekstu: „Kindergeld“ i „Elterngeld“), gdje borave, zatražili su od Velikog Vojvodstva Luksemburg, gdje g. Wiering radi, razlikovni dodatak koji odgovara razlici između njemačkih i luksemburških obiteljskih davanja.
4. CNPF i supružnici Wiering spore se oko njemačkih obiteljskih davanja koja treba uzeti u obzir pri izračunu eventualnog razlikovnog dodatka. CNPF tvrdi da treba uključiti njemački „Kindergeld“ i „Elterngeld“, dok supružnici Wiering smatraju da je „Elterngeld“ davanje druge vrste te da ga treba isključiti.

1 – Izvorni jezik: francuski

2 – SL L 28, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.)

3 – SL L 392, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 260.)

4 – SL L 74, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 8., str. 3.)

II – Pravni okvir

A – Propisi Unije

1. Uredba br. 1408/71

5. Članak 1. točka (u) Uredbe br. 1408/71 propisuje:

- „i. ‚obiteljska davanja‘ znači sva davanja u naravi ili novcu namijenjena podmirenju obiteljskih troškova prema zakonodavstvu predviđenom u članku 4. stavku 1. točki (h), isključujući posebne doplatke za rođenje djeteta ili usvajanje [...];
- ii. ‚obiteljski doplatci‘ znači periodična novčana davanja koja se priznaju isključivo u odnosu na broj i prema potrebi dob članova obitelji.“

6. Članak 4. Uredbe br. 1408/71, naslovljen „Materijalno područje primjene“, glasi:

„1. Ova se Uredba primjenjuje na cjelokupno zakonodavstvo koje se odnosi na sljedeće grane socijalne sigurnosti:[...]

(h) obiteljska davanja.

[...]“

7. Članak 12. navedene uredbe, naslovljen „Sprečavanje preklapanja davanja“, glasi kako slijedi:

„1. Ova Uredba ne može omogućiti ostvarivanje kao ni očuvati pravo na nekoliko davanja iste vrste za jedno te isto razdoblje obveznog osiguranja. [...]

[...]“

8. Prema članku 73. Uredbe br. 1408/71, koji se odnosi na zaposlene osobe ili samozaposlene osobe čiji članovi obitelji imaju boravište u državi članici koja nije nadležna država:

„Zaposlena osoba ili samozaposlena osoba na koju se primjenjuje zakonodavstvo države članice ima pravo za članove svoje obitelji koji imaju boravište u drugoj državi članici na obiteljska davanja koja su predviđena zakonodavstvom prethodne države, kao da su imali boravište u toj državi, [...]“

9. Članak 76. stavak 1. iste uredbe, naslovljen „Pravila ili prioritet u slučajevima preklapanja prava na obiteljska davanja u skladu sa zakonodavstvom nadležne države i u skladu sa zakonodavstvom države članice u kojoj članovi obitelji imaju boravište“, predviđa:

„1. Ako za vrijeme istog razdoblja za istog člana obitelji i zbog obavljanja zanimanja obiteljska davanja pruža zakonodavstvo države članice na čijem državnom području članovi obitelji imaju boravište, pravo na obiteljska davanja prema zakonodavstvu druge države, ako je potrebno prema članku 73. ili 74., obustavlja se do iznosa koji određuje zakonodavstvo prve države članice.“

2. Uredba br. 574/72

10. Članci 7. do 10.a Uredbe br. 574/72 propisuju načine primjene članka 12. Uredbe br. 1408/71.

11. Članak 10. Uredbe br. 574/72 predviđa:

„1.

- a) Pravo na davanja ili obiteljske doplatke u skladu sa zakonodavstvom države članice, prema kojem se na stjecanje prava na takva davanja i obiteljske doplatke ne primjenjuju uvjeti osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja, obustavlja se u slučaju u kojem je potrebno tijekom istog razdoblja te za istog člana obitelji isplatiti davanja samo u skladu s nacionalnim zakonodavstvom druge države članice ili primjene članka 73., 74., 77. ili 78. Uredbe, do iznosa ukupne svote tih davanja.
- b) Međutim, ako se profesionalna ili trgovinska djelatnost obavlja na državnom području prve države članice:
 - i. u slučaju davanja priznatih prema nacionalnom zakonodavstvu druge države članice, ili prema člancima 73. ili 74. Uredbe, osobi koja ostvaruje pravo na obiteljsko davanje ili osobi kojoj se isto treba isplatiti, pravo na priznato obiteljsko davanje prema nacionalnom zakonodavstvu druge države članice ili prema tim člancima obustavlja se do ukupnog iznosa obiteljskih davanja propisanih zakonodavstvom države članice na čijem državnom području član obitelji ima boravište. Trošak davanja koje plaća država članica na čijem području član obitelji ima boravište snosi ta država članica;[...]

B – Luksemburški nacionalni pravni okvir

12. Sud je temeljem članka 101. Poslovnika Suda dana 15. ožujka 2013. od suda koji je uputio zahtjev zatražio pojašnjenja. Sud koji je uputio zahtjev bio je pozvan da pobliže opiše luksemburška obiteljska davanja i uvjete njihove dodjele. Sud koji je uputio zahtjev u pismu od 29. travnja 2013. naveo je da su luksemburška obiteljska davanja o kojima je riječ u glavnom postupku obiteljski doplatci i doplatak za djecu, dodajući da naknada za roditeljski dopust nije bila predmet spora koji je pred njim u tijeku te da su prigovori g. i gđe Wiering u tom pogledu proglašeni nedopuštenima.

1. Obiteljski doplatci

13. Prema sudu koji je uputio zahtjev, obiteljski doplatci proizlaze iz mehanizma preraspodjele dijela nacionalnog dohotka u korist djece u ime načela socijalne solidarnosti. On dodaje kako se obiteljski doplatci ne trebaju smatrati dodatkom plaći za osobu s uzdržavanom djecom, već oni imaju vlastitu svrhu, osobito od ujednačavanja iznosa doplatka za svu djecu, bez obzira na profesionalni status njihovih roditelja. Kako bi osigurao ostvarenje tog cilja, zakonodavac je priznao osobno pravo djece na obiteljske doplatke.

14. Članak 269. podstavak 1. luksemburškog Zakonika o socijalnoj sigurnosti, naslovljen „Uvjeti dodjele“, propisuje:

„Pravo na obiteljske doplatke u uvjetima predviđenima ovim poglavljem ima,

- a) za sebe, svako dijete koje stvarno i neprekinuto boravi te ima zakonito prebivalište u Luksemburgu;

[...]

15. Primjenom članka 271. podstavka 1. Zakonika o socijalnoj sigurnosti, doplatak se priznaje od mjeseca djetetova rođenja do navršениh 18 godina starosti. Prema članku 271. podstavku 3. Zakonika o socijalnoj sigurnosti, pravo na obiteljske doplatke zadržava se do najviše navršениh 27 godina starosti za učenike u srednjoj školi i tehničkoj srednjoj školi koji se bave samo svojim školovanjem.

2. Doplatak za djecu

16. Primjenom članka 299. stavka 1. Zakonika o socijalnoj sigurnosti:

„Doplatak za djecu odobrava se na zahtjev osobi koja:

- a) ima zakonito prebivalište u smislu članka 269. i stvarno boravi u Velikom Vojvodstvu Luksemburg ili koja je obvezno osigurana u sustavu luksemburške socijalne sigurnosti na temelju profesionalne djelatnosti i obuhvaćena je područjem primjene pravila Zajednice;
- b) u svojem kućanstvu odgaja jedno dijete ili više djece za koju se podnositelju zahtjeva ili njegovom neodvojenom supružniku ili njegovom partneru [...] plaćaju obiteljski doplatci i koja u pogledu te osobe ispunjavaju uvjete predviđene u članku 270. [istog zakonika u vezi s utvrđivanjem članova obitelji];
- c) se primarno bavi odgojem djece u obiteljskom kućanstvu i ne obavlja profesionalnu djelatnost odnosno ne koristi naknadu.“

17. Na raspravi održanoj 6. lipnja 2013. CNPF je pojasnio da se uvjeti moraju kumulativno ispuniti.

18. Prema članku 299. stavku 2. Zakonika o socijalnoj sigurnosti, „[o]dstupanjem od uvjeta predviđenog u stavku 1. točki c), doplatak također može tražiti svaka osoba koja obavlja jednu ili više profesionalnih djelatnosti ili koja koristi naknadu i koja, neovisno o trajanju obavljenog rada, zajedno sa svojim neodvojenim supružnikom ili osobom s kojom živi u zajedničkom kućanstvu raspolaže dohotkom [koji ne prelazi određeni iznos]“.

19. Primjenom članka 299. stavka 3. Zakonika o socijalnoj sigurnosti:

„Odstupanjem od uvjeta predviđenih u stavku 1. točki c) i stavku 2., polovicu doplatka za djecu može tražiti svaka osoba, neovisno o dohotku kojim raspolaže, koja

- a) obavlja jednu ili više profesionalnih djelatnosti u nepunom radnom vremenu i ako se primarno bavi odgojem djece u obiteljskom kućanstvu u trajanju koje je jednako najmanje polovici normalnog trajanja rada [...].

[...]“

20. Primjenom članka 304. Zakonika o socijalnoj sigurnosti:

„Doplatak za djecu obustavlja se do iznosa koji je jednak svakom davanju iste vrste koje je priznato izvan Luksemburga za isto dijete ili za više iste djece.

[D]oplatak se ne plaća u slučaju kad jedan od roditelja koristi naknadu za roditeljski dopust za isto dijete ili za više iste djece koja je predviđena u poglavlju VI. ove knjige ili kad koristi davanje izvan Luksemburga koje se plaća na temelju roditeljskog dopusta. [...]“

C – Njemački nacionalni pravni okvir

21. Sud je 19. ožujka 2013. pozvao njemačku vladu, primjenom članka 101. Poslovnika, da pobliže navede ciljeve i uvjete dodjele „Kindergelda“ i „Elterngelda“. Dopisom podnesenim tajništvu Suda od 17. travnja 2013. njemačka vlada dostavila je Sudu sljedeće informacije u vezi s tim davanjima.

1. „Kindergeld“

22. „Kindergeld“, kao što to predviđa članak 31. njemačkog Zakona o porezu na dohodak (Einkommensteuergesetz, u daljnjem tekstu: EStG), nadoknađuje obiteljske troškove i jamči minimalnu razinu djetetove egzistencije.

23. Prema članku 62. stavku 1. EStG-a, nositelj prava (u načelu roditelj) mora imati prebivalište ili uobičajeno boravište u Njemačkoj ili mora biti porezni obveznik bez ograničenja odnosno smatran takvim u Njemačkoj. Dijete mora imati prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici Europske unije, Švicarskoj, Islandu, Lihtenštajnu ili Norveškoj.

24. Primjenom članka 32. stavka 4. EStG-a, dijete ima pravo na „Kindergeld“ bez dodatnih uvjeta do svojeg 18. rođendana, odnosno do svojeg 21. rođendana ako nije zaposleno i upisano kao tražitelj zaposlenja pri nacionalnoj agenciji za zapošljavanje (Agentur für Arbeit im Inland), odnosno do svojeg 25. rođendana ako se obrazuje ili obavlja priznatu volontersku službu, odnosno, konačno, bez dobnog ograničenja ako se zbog fizičkog ili mentalnog invaliditeta ne može brinuti samo o sebi.

25. „Kindergeld“ trenutačno iznosi, primjenom članka 66. stavka 1. prve rečenice EStG-a, 184 eura mjesečno za svako od prvo dvoje djece, 190 eura za treće dijete i 215 eura za svako sljedeće dijete, neovisno o dohocima i imovini članova obitelji, ne uzimajući u obzir profesionalnu djelatnost roditelja osim u slučaju kada su roditelji stranci koji ne uživaju pravo na slobodno kretanje.

2. „Elterngeld“

26. U skladu s člankom 1. stavkom 1. Saveznog zakona o „Elterngeldu“ i roditeljstvu (Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz, u daljnjem tekstu: BEEG), „Elterngeld“ može ostvariti svaka osoba koja ima prebivalište ili uobičajeno boravište u Njemačkoj, koja živi sa svojim djetetom pod istim krovom, brine se za to dijete i odgaja ga te ne obavlja profesionalnu djelatnost odnosno obavlja profesionalnu djelatnost na nepuno radno vrijeme⁵. „Elterngeld“ se može plaćati od djetetova rođenja do njegovih 14 mjeseci⁶.

27. „Elterngeld“ iznosi 67% dohotka od profesionalne djelatnosti obavljane prije djetetova rođenja. „Elterngeld“ se plaća do najvišeg mjesečnog iznosa od 1800 eura za svaki cijeli mjesec tijekom kojeg nositelj prava nije ostvarivao dohotke od profesionalne djelatnosti.

28. U slučaju kad su dohoci od profesionalne djelatnosti prije djetetova rođenja u iznosu nižem od 1000 eura, postotak od 67% povećava se primjenom članka 2. stavka 2. prve rečenice BEEG-a za 0,1% za svaka 2 eura za koja je taj dohodak niži od 1000 eura, a najviše do 100%. U slučaju kad dohodak od profesionalne djelatnosti prije djetetova rođenja prelazi iznos od 1200 eura, postotak od 67% smanjuje se za 0,1% za svaka 2 eura za koja je taj dohodak viši od 1200 eura, a najniže do 65%. Na

5 — Ne smatra se da osoba obavlja profesionalnu djelatnost na puno radno vrijeme ako njezino prosječno mjesečno radno vrijeme ne prelazi 30 sati tjedno (članak 1. stavak 6. BEEG-a).

6 — Ako oba roditelja ispunjavaju uvjete dodjele, međusobno se dogovaraju o raspodjeli mjesečnih isplata. Jedan roditelj koristi „Elterngeld“ najmanje dva, a najviše dvanaest mjeseci. Jedan roditelj koristi sâm 14 mjeseci pravo na doplatu ako je, među ostalim, jedini nositelj roditeljskog prava ili skrbništva.

temelju članka 2. stavka 4. prve rečenice BEEG-a, „Elterngeld“ iznosi najmanje 300 eura mjesečno, čak i ako nositelj prava prije djetetova rođenja nije ostvarivao nikakav dohodak od profesionalne djelatnosti, na temelju članka 2. stavka 4. druge rečenice BEEG-a. Tijekom razdoblja isplate minimalnog iznosa od 300 eura, nositelj prava ne smije obavljati profesionalnu djelatnost na puno radno vrijeme⁷.

III – Glavni postupak i prethodno pitanje

29. Podložno provjeri suda koji je uputio zahtjev, činjenice u predmetu su, kako proizlazi iz spisa pred Sudom, sljedeće.

30. G. i gđa Wiering imaju boravište u Njemačkoj, gdje gđa Wiering radi, a njezin suprug zaposlen je u Luksemburgu.

31. Nakon rođenja drugog djeteta, rođenog 12. svibnja 2007., gđa Wiering koristila je roditeljski dopust od 13. svibnja 2007. do 16. srpnja 2007., a zatim roditeljski dopust od 17. srpnja 2007. do 11. svibnja 2008. Tijekom trajanja roditeljskog dopusta gđa Wiering u Njemačkoj je koristila „Elterngeld“. G. i gđa Wiering koristili su „Kindergeld“ za svako od svoje djece od njihova rođenja.

32. G. Wiering 12. listopada 2007. zatražio je od CNPF-a isplatu razlikovnog dodatka koji se odnosi na davanja priznata za njegovo dvoje djece za razdoblje od 1. srpnja 2007. do 31. svibnja 2008., a koji odgovara razlici između obiteljskih davanja isplaćenih u Njemačkoj i onih predviđenih luksemburškim pravom.

33. Upravno vijeće CNPF-a odlukom od 17. travnja 2008. odbilo je isplatiti g. i gđi Wiering razlikovni dodatak zbog toga što su davanja koja su primali u Njemačkoj, odnosno „Kindergeld“ i „Elterngeld“, u navedenom razdoblju prelazila ona predviđena luksemburškim pravom, odnosno obiteljske doplatke i doplatak za djecu.

34. Ističem da je predstavnica CNPF-a na raspravi izjavila da supružnici Wiering nisu zatražili doplatak za djecu te ga je CNPF po službenoj dužnosti uključio u iznos razlikovnog dodatka. Osim toga, čini se da prema članku 304. Zakonika o socijalnoj sigurnosti supružnici Wiering ne bi nikada imali pravo na taj doplatak da su ga tražili, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

35. G. i gđa Wiering 25. kolovoza 2008. podnijeli su tužbu pred Conseil arbitral des assurances sociales (Arbitražni savjet za socijalna osiguranja) protiv odluke od 17. travnja 2008., koji je tužbu 31. srpnja 2009. utvrdio neutemeljenom.

36. Conseil supérieur de la sécurité sociale (Visoki savjet za socijalnu sigurnost, u daljnjem tekstu: CSSS), postupajući po žalbi g. i gđe Wiering od 9. rujna 2009., presudom od 16. ožujka 2011. preinačio je presudu Conseil arbitral des assurances sociales od 31. srpnja 2009. i presudio da su g. i gđa Wiering imali pravo na isplatu razlikovnog dodatka za svoje dvoje djece za razdoblje od 1. srpnja 2007. do 31. svibnja 2008.

37. CSSS je smatrao da su „samo obiteljska davanja priznata istom članu obitelji“ (u ovom slučaju djetetu, iako se isplaćuju roditeljima) mogla biti uzeta u obzir za izračun razlikovnog dodatka, što nije slučaj s „Elterngeldom“, koji se priznaje samo članu obitelji koji se brine o odgoju djece, a ne samoj djeci. Prema CSSS-u, CNPF je pogrešno uzeo u obzir „Elterngeld“ koji je dobivala gđa Wiering kako bi odbio isplatu razlikovnog dodatka za dvoje djece.

7 — Vidjeti bilješku 5. ovog mišljenja.

38. CNPF je 20. svibnja 2011. uložio kasacijsku tužbu protiv te presude navodeći četiri žalbena razloga, od kojih se drugi, treći i četvrti temelje na povredi članka 10. stavka 1. točke (a) podtočke i. Uredbe br. 574/72, odbijanju primjene članka 10. stavka 3. Uredbe br. 574/72 ili pogrešnom tumačenju članka 76. stavka 1. Uredbe br. 1408/71. CNPF prigovara da presuda CSSS-a povredom prava Unije nije uzela u obzir „Elterngeld“ pri izračunu razlikovnog dodatka zbog toga što se taj doplatak priznaje i plaća majci te da pri izračunu treba uzeti u obzir samo doplatke priznate djeci, iako se zapravo isplaćuju roditeljima.

39. U tim je uvjetima, nesiguran u vezi s obiteljskim davanjima koja treba uzeti u obzir prilikom određivanja razlikovnog dodatka, Cour de cassation (Luksemburg) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebaju li tijelo države mjesta rada nadležno za izračun razlikovnog dodatka koji će eventualno biti priznat, u skladu s člankom 1. točkom (u) podtočkom i., člankom 4. stavkom 1. točkom (h) i člankom 76. Uredbe [...] br. 1408/71 [...] te člankom 10. stavkom 1. točkom (b) podtočkom i. Uredbe [...] br. 574/72 [...], uzeti u obzir sva davanja koja obitelj radnika migranta dobiva u državi boravišta, u predmetnom slučaju [,Elterngeld'] i [,Kindergeld'], predviđene njemačkim zakonodavstvom, kao obiteljska davanja iste vrste?“

IV – Postupak pred Sudom

40. Tijekom rasprave g. i gđa Wiering, CNPF kao i Europska komisija iznijeli su pisana i usmena očitovanja.

41. G. i gđa Wiering smatraju da za izračun iznosa razlikovnog dodatka treba uzeti u obzir samo davanja iste vrste. Smatrajući da „Elterngeld“ nije iste vrste kao „Kindergeld“, prema njihovu mišljenju, ne bi ga trebalo uzeti u obzir pri izračunu razlikovnog dodatka. Prema mišljenju g. i gđe Wiering, njihova su djeca jedini vjerovnici „Kindergelda“, dok je gđa Wiering jedini vjerovnik „Elterngelda“, koji prema tome treba kvalificirati kao zamjensku plaću isplaćenu roditelju koji se privremeno u cijelosti ili djelomice odriče svoje profesionalne djelatnosti kako bi se isključivo ili pretežito posvetio odgoju svojeg djeteta ili svoje djece.

42. CNPF smatra da Uredba br. 1408/71 ne predviđa jasnu razliku između obiteljskih davanja prema njihovu primatelju ili korisniku. Prema CNPF-ovu mišljenju, nije moguće da je „Elterngeld“ davanje koje je istodobno obuhvaćeno područjem primjene uredbi br. 1408/71 i br. 574/72, razlikujući se od posebnih doplataka za rođenje ili posvojenje⁸, i koje nije uključeno u izračun razlikovnog dodatka jer to davanje ide u korist samo „člana obitelji koji se brine za odgoj djece, u navedenom slučaju supruge, a ne same djece ni za račun djece“.

43. Komisija ističe da u ovom predmetu ni u jednom trenutku nije dovedena u pitanje „obiteljska“ narav davanja o kojima je riječ. Prema mišljenju Komisije, koja se poziva na presudu Feyerbacher⁹, „Elterngeld“ predstavlja roditeljski doplatok dodijeljen osobi koja sama osigurava skrb i odgoj svojeg djeteta ili svoje djece i ima sličnu svrhu kao i doplatok za djecu o kojem je riječ u presudi Hoever i Zachow¹⁰. U tom je predmetu Sud presudio da takav doplatok zaista predstavlja „obiteljsko davanje“, da je njegov cilj nadoknada obiteljskih troškova u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. Uredbe br. 1408/71 i da, točnije, nastoji dati naknadu za odgoj djeteta, nadoknaditi druge troškove skrbi i odgoja te, ako je primjenjivo, ublažiti financijske nepogodnosti koje proizlaze iz odricanja od dohotka

8 — Vidjeti članak 1. točku (u) podtočku i. Uredbe br. 1408/71.

9 — Presuda od 19. srpnja 2012. (C-62/11)

10 — Presuda od 10. listopada 1996. (C-245/94 i C-312/94, Zb., str. I-4895.)

od profesionalne djelatnosti u punom radnom vremenu. Komisija smatra da iz sudske prakse proizlazi da doplatci pod određenim uvjetima dodijeljeni radnicima koji su prekinuli svoju karijeru radi roditeljskog dopusta moraju biti izjednačeni s obiteljskim davanjem u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. i članka 4. stavka 1. podtočke (h) Uredbe br. 1408/71.

44. Komisija je na raspravi odustala od argumentacije koju je iznijela u pisanim očitovanjima, prema kojoj je, s obzirom na to da je gđa Wiering prekinula svoju karijeru tijekom roditeljskog dopusta, bila primjenjiva odredba članka 10. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 574/72, s posljedicom da je primarno nadležna država bila Veliko Vojvodstvo Luksemburg, a ne Savezna Republika Njemačka, što je poništilo svako pitanje o eventualnom razlikovnom dodatku od Velikog Vojvodstva Luksemburg.

45. Ovdje je nebitno je li gđa Wiering u potpunosti prekinula svoje profesionalne djelatnosti tijekom roditeljskog dopusta ili nije, a o čemu postoji neslaganje između intervenijenata. Naime, svi su suglasni da tijekom tog razdoblja ona u svakom slučaju nije izgubila status državnog službenika grada Trieria i stoga status radnika. Posljedica je toga to da je na predmetni slučaj primjenjiv članak 10. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 574/72 i da je Savezna Republika Njemačka primarno nadležna, što, uostalom, odgovara pretpostavci na kojoj se temelji prethodno pitanje.

46. Dodajem da bi bilo apsurdno da se ne smatra radnicom majka koja prekida profesionalnu djelatnost tijekom svojeg roditeljskog dopusta¹¹. Kako bi koristila „Elterngeld“ u Njemačkoj, gđa Wiering mora prekinuti ili ograničiti svoje profesionalne djelatnosti¹². Ako, primjerice, prekine svoje profesionalne djelatnosti, postao bi primjenjiv članak 10. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 574/72 zato što više ne bi bila radnica. Tom bi činjenicom Savezna Republika Njemačka izgubila status primarno nadležne države članice i ne bi više trebala plaćati „Elterngeld“, a sve bi se ponovno promijenilo da je gđa Wiering nastavila raditi u nepunom radnom vremenu¹³.

V – Analiza

47. Pitanje suda koji je uputio zahtjev odnosi se na to trebaju li sva obiteljska davanja koja obitelj radnika migranta prima u državi boravišta (u predmetnom spisu „Kindergeld“ i „Elterngeld“ plaćeni obitelji Wiering u Njemačkoj) biti uzeta u obzir kao davanja iste vrste pri izračunu razlikovnog dodatka koji će eventualno priznati država mjesta rada jednog od roditelja (u ovom slučaju Veliko Vojvodstvo Luksemburg) u skladu s člankom 1. točkom (u) podtočkom i., člankom 4. stavkom 1. točkom (h), člankom 12. i člankom 76. Uredbe br. 1408/71 kao i člankom 10. točkom (b) podtočkom i. Uredbe br. 574/72.

A – Pojmovi „preklapanja“ i „razlikovnog dodatka“ u području obiteljskih davanja

48. S obzirom na tekst upućenog pitanja, najprije je nužno pojasniti, u odnosu na Uredbu br. 1408/71, pojmove preklapanja i razlikovnog dodatka u okviru obiteljskih davanja.

49. Članak 73. Uredbe br. 1408/71 navodi da zaposlena osoba ili samozaposlena osoba ima pravo za članove svoje obitelji koji imaju boravište u drugoj državi članici na obiteljska davanja koja su predviđena zakonodavstvom zemlje zaposlenja, kao da su imali boravište u toj državi. Ta odredba ima za cilj olakšati radnicima migrantima primanje obiteljskih doplata u državi u kojoj su zaposleni, kada se njihova obitelj nije preselila s njima¹⁴.

11 — U presudi od 7. lipnja 2005., Dodl i Oberhollenzer (C-543/03, Zb., str. I-5049., t. 34.) Sud je presudio da osoba ima svojstvo „radnika“ u smislu Uredbe br. 1408/71 ako je osigurana, barem za jedan rizik, na temelju obveznog ili izbornog osiguranja putem općeg ili posebnog sustava socijalne sigurnosti, što je navedeno u članku 1. točki (a) iste uredbe, i to neovisno o postojanju radnog odnosa.

12 — Vidjeti točku 26. ovog mišljenja.

13 — Vidjeti članak 10. stavak 1. točku (b) podtočku i. Uredbe br. 574/72.

14 — Osobito vidjeti presudu od 14. listopada 2010., Schwemmer (C-16/09, Zb., str. I-9717., t. 41.).

50. Međutim, u slučaju kad su obiteljska davanja za isto razdoblje za istog člana obitelji istodobno predviđena zakonodavstvom države članice na čijem državnom području članovi obitelji imaju boravište i zakonodavstvom države zaposlenja radnika migranta, članci 12. i 76. Uredbe br. 1408/71 i članak 10. Uredbe br. 574/72 predviđaju precizna pravila za određivanje države članice koja je primarno nadležna za plaćanje obiteljskih davanja kako bi se izbjeglo njihovo neosnovano preklapanje.

51. Naime, u skladu s ciljem izbjegavanja neosnovanih preklapanja davanja navedenih u uvodnoj izjavi 27. Uredbe br. 1408/71, članak 12. iste uredbe, naslovljen „Sprečavanje preklapanja davanja“, u stavku 1. predviđa, među ostalim, da se na temelju Uredbe „ne može [...] steći ni zadržati pravo na nekoliko davanja iste vrste za jedno i isto razdoblje obveznog osiguranja“¹⁵.

52. S obzirom na to da se članak 12. Uredbe br. 1408/71 nalazi u njezinoj glavi I., koja se odnosi na opće odredbe, načela utvrđena tom odredbom primjenjuju se na pravila o prioritetu u slučaju preklapanja prava na obiteljska davanja ili obiteljske doplatke navedene kako u članku 76.¹⁶ navedene uredbe tako i u članku 10. Uredbe br. 574/72¹⁷.

53. Međutim, Sud je u presudi Ferraioli¹⁸ podsjetio da je cilj uspostave slobodnog kretanja radnika, koji je sadržan u Ugovorima, uvjetovao tumačenje odredaba Uredbe br. 1408/71 te da se njezin članak 76. ne može primijeniti na način da se zamjenom doplataka dostupnih u jednoj državi članici s doplatcima priznatima u drugoj državi članici radnike lišava pogodnosti povoljnijih doplataka. Sud smatra da načela kojima se vodi Uredba br. 1408/71 zahtijevaju da, ako je iznos davanja priznatog u državi boravišta niži od iznosa davanja odobrenog u drugoj državi koja bi bila nadležna za isplatu, radnik zadržava pravo na viši iznos i ima pravo primiti, na teret socijalne ustanove zadnjenavedene države, dodatno davanje koje je jednako razlici između tih dvaju iznosa¹⁹.

54. Zakonodavac Unije utvrdio je načine primjene pravila o sprečavanju preklapanja obiteljskih davanja, među ostalim, predviđajući razmjenu informacija između institucija država članica boravišta i zaposlenja radi usporedbe predmetnih davanja i njihovih iznosa kako bi se omogućilo određivanje eventualnog razlikovnog dodatka²⁰.

B – Davanja „iste vrste“

55. S obzirom na to da članak 12. Uredbe br. 1408/71 predviđa da samo pravo korisnika na nekoliko davanja iste vrste za jedno i isto razdoblje²¹ predstavlja neosnovano preklapanje, utvrđivanje prava na isplatu razlikovnog dodatka u ovom slučaju zahtijeva prethodnu provjeru vrste predmetnih davanja.

56. Drugim riječima, samo su obiteljska davanja iste vrste usporediva i ne mogu se preklapati. Naprotiv, s obzirom na to da korisnik ima pravo na najviši iznos davanja, razlikovni dodatak bit će mu plaćen ako je iznos koji mu je dodijelila primarno nadležna država članica niži od tog iznosa.

15 — U tom smislu vidjeti presudu od 22. svibnja 1980., Walsh (143/79, Zb., str. 1693., t. 15.) koja se odnosi na davanja za slučaj majčinstva.

16 — Članak 76. Uredbe br. 1408/71 predviđa obustavu prava na obiteljska davanja u državi članici zaposlenja u skladu s člankom 73. Uredbe br. 1408/71 ako su obiteljska davanja priznata u državi članici boravišta zbog profesionalne djelatnosti koju obavlja zainteresirana osoba. U tom smislu vidjeti presudu od 7. srpnja 2005., Weide (C-153/03, Zb., str. I-6017., t. 20. do 22).

17 — Stavak 1. točka (b) podtočka i., primjenjiv na spis Wiering, pojašnjava kako pravo na doplatke koje isplaćuje država članica boravišta ima prednost pred pravom na doplatke koje isplaćuje država članica zaposlenja, koji se tako obustavljaju. U tom smislu vidjeti gore navedenu presudu Weide (t. 28.).

18 — Presuda od 23. travnja 1983. (153/84, Zb., str. 1401.)

19 — Vidjeti gore navedenu presudu Ferraioli (t. 16. do 18.). Također vidjeti presude od 27. lipnja 1989., Georges (24/88, Zb., str. 1905., t. 11. do 13.); od 14. prosinca 1989., Dammer (C-168/88, Zb., str. 4553., t. 25.) i od 9. prosinca 1992., Mc Menamin (C-119/91, Zb., str. I-6393., t. 26.).

20 — Osobito vidjeti Odluku br. 147 od 10. listopada 1990. o primjeni članka 76. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (1991/425/EEZ) (SL 1991, L 235, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 29.). Vidjeti također Odluku br. 207 od 7. travnja 2006. o tumačenju članka 76. i članka 79. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i članka 10. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 574/72 u vezi s preklapanjem obiteljskih davanja i doplataka (2006/442/EZ) (SL 2006, L 175, str. 83.) [neslužbeni prijevod].

21 — Predmetno razdoblje u glavnom postupku nije sporno. Traje od 1. srpnja 2007. do 31. svibnja 2008.

57. Smatram da iz ustaljene sudske prakse na tom području proizlazi da ispitivanje vrste davanja u cilju, među ostalim, primjene članka 12. stavka 1. Uredbe br. 1408/71 nužno sadrži dva dijela: prvi, u vezi s utvrđenjem ciljeva i obilježja davanja i, drugi, u vezi s identifikacijom korisnika tih davanja.

58. Sud je u presudi Knoch²² odlučio da se davanja socijalne sigurnosti, neovisno o obilježjima svojstvenima različitim nacionalnim zakonodavstvima, moraju smatrati kao da su iste vrste kad su njihov predmet, svrha, osnovica za izračun i uvjeti za dodjelu istovjetni. Nasuprot tome, obična formalna obilježja ne mogu biti relevantna pri klasifikaciji davanja.

59. Sud je ipak pobliže naveo da bi, s obzirom na mnogobrojne razlike koje postoje između nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, zahtijevanje potpune istovjetnosti osnovica za izračun i uvjeta dodjele imalo za posljedicu to da bi primjena zabrane preklapanja iz članka 12. bila znatno smanjena. Takav učinak išao bi protiv cilja takve zabrane, odnosno izbjegavanja neosnovanih preklapanja socijalnih davanja²³.

60. Nadalje, Sud je u presudi Dammer²⁴ presudio da iz izraza u članku 12. stavku 1. Uredbe br. 1408/71 proizlazi da postoji preklapanje kad prava na obiteljska davanja postoje za dvije različite osobe, u predmetnom slučaju dvoje roditelja, u korist istog djeteta. Smisao odredaba Uredbe br. 1408/71 koje uređuju preklapanje obiteljskih davanja i rješenja predviđena u slučaju preklapanja također pokazuje da je svrha članka 12. sprečavanje toga da neposredni korisnik obiteljskog davanja, to jest radnik, kao i posredni korisnici obiteljskog davanja, to jest članovi obitelji radnika, mogu istodobno koristiti dva davanja iste vrste²⁵.

C – Primjena na predmetni spis

1. Luksemburški obiteljski doplatci i njemački „Elterngeld“

61. Treba podsjetiti da bi Veliko Vojvodstvo Luksemburg u ovom slučaju trebalo platiti razlikovni dohodak samo ako su obiteljska davanja koja su na snazi viša od onih koja se plaćaju u Njemačkoj. Stoga je odlučujuće saznati je li „Elterngeld“ iste vrste kao i luksemburški obiteljski doplatci, s obzirom na to da nije sporno da su zadnjenavedeni iste vrste kao i „Kindergeld“.

62. Naime, glavni cilj „Kindergelda“, detaljno opisanog u točki 22. *et seq.*, jest „jam[stvo] minimaln[e] razin[e] djetetove egzistencije“, ne uzimajući u obzir ni dohotke ili imovinu članova obitelji ni moguću profesionalnu djelatnost roditelja. U nekim slučajevima „Kindergeld“ se doznačuje samom djetetu.

63. Iz navedenog proizlazi da, iako „Kindergeld“ roditeljima omogućava pokrivanje troškova proizišlih iz djetetovih potreba, njegov je krajnji korisnik dijete, a ne roditelji. „Kindergeld“ je nesporno iste vrste kao i luksemburški obiteljski doplatci, detaljno opisani u gore navedenim točkama 13. do 15. To davanje ovisno je samo o egzistenciji djece, a nacionalni zakonodavac djeci je priznao osobno pravo na to davanje.

22 — Presuda od 8. srpnja 1992. (C-102/91, Zb., str. I-4341.)

23 — Gore navedena presuda Knoch (t. 40. i 42.). U tom predmetu Sud je odlučio da su davanja za nezaposlenost davanja iste vrste u smislu članka 12. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1408/71 kad su namijenjena zamjeni plaće izgubljene zbog nezaposlenosti, kako bi se pomoglo uzdržavanje osobe, te da razlike koje postoje među tim davanjima, osobito one koje se odnose na osnovu izračuna i uvjete dodjele, proizlaze iz strukturalnih razlika između nacionalnih sustava. Također vidjeti presude od 5. srpnja 1983., Valentini (171/82, Zb., str. 2157., t. 13.) o preklapanju davanja za starost i prijevremeno umirovljenje i od 18. srpnja 2006., De Cuyper (C-406/04, Zb., str. I-6947., t. 25.).

24 — Gore navedena presuda (t. 10.)

25 — Gore navedena presuda Dammer (t. 12.). Ističem da nužnost identificiranja korisnika davanja proizlazi i iz teksta članka 76. Uredbe br. 1408/71 i članka 10. Uredbe br. 574/72, koji predviđaju pravila za sprečavanje preklapanja prava tijekom istog razdoblja „za istog člana obitelji“.

64. Kad je riječ o „Elterngeldu“, prvo treba navesti da u ovom slučaju ni stranke u glavnom postupku ni Komisija ne dovode u pitanje njegovu klasifikaciju kao „obiteljskih davanja“ u smislu članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 1408/71. Ja dijelim to mišljenje. Naime, iz odgovora na zahtjeve za pojašnjenjima upućene sudu koji je uputio zahtjev i njemačkoj vladi jasno proizlazi da se to davanje automatski dodjeljuje osobama koje zadovoljavaju neke objektivne kriterije, bez ikakvih osobnih i diskrecijskih ocjena osobnih potreba²⁶, i da se ono jasno odnosi na jedan od rizika nabrojenih u članku 4. stavku 1. Uredbe br. 1408/71 jer mu je namjena pomagati osiguranicima koji uzdržavaju obitelj na način da zajednica sudjeluje u tim troškovima.

65. Osim toga, Sud je u presudi Kuusijärvi²⁷ presudio da s obiteljskim davanjem u smislu članka 1. točke (u) podtočke i. i članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 1408/71 treba biti izjednačeno davanje koje jednom od roditelja omogućava da se posveti odgoju mladog djeteta, konkretnije, kojim se daje naknada za odgoj djeteta, nadoknađuju drugi troškovi skrbi i odgoja te, ako je primjenjivo, ublažavaju financijske nepogodnosti koje proizlaze iz odricanja od dohotka od profesionalne djelatnosti.

66. Smatram, međutim, da se „Elterngeld“u više pogleda jasno razlikuje od luksemburških obiteljskih doplataka što se tiče, s jedne strane, njihovih ciljeva i obilježja i, s druge strane, njihovih korisnika. Iako oba možemo klasificirati kao „obiteljska davanja“ u smislu članka 4. stavka 1. točke (h) Uredbe br. 1408/71, oni nisu „iste vrste“ u smislu članka 12. te uredbe.

67. Iz odgovora njemačke vlade na zahtjev za pojašnjenje proizlazi da „Elterngeld“ ima za cilj, prvo, pomoći obiteljima u održavanju njihovih egzistencijalnih uvjeta kada se roditelji primarno posvećuju svojoj djeci i, drugo, pomoći roditeljima, osobito onima koji su to tek postali, da se u tom razdoblju sami brinu o svojoj djeci, što pretpostavlja privremeno odricanje od profesionalne djelatnosti, u cijelosti ili djelomično. Pod uvjetom da roditelj koji skrbi za dijete prekine ili smanji profesionalnu djelatnost, on će, ovisno o svojim osobnim dohocima, koristiti naknadu za gubitak dohotka tijekom prve djetetove godine i pomoć namijenjenu održavanju egzistencijalnih uvjeta obitelji.

68. Prema tvrdnjama njemačke vlade, „Elterngeld“ ima također za cilj omogućiti obama roditeljima bolje dugoročno osiguranje ekonomskih uvjeta za svoju egzistenciju. Uz njegovu pomoć trebali bi se izbjeći nepovratni gubici koji predstavljaju rizik za ovisnost o državnim davanjima, osigurati sloboda izbora između obitelji i zaposlenja te promicati ekonomsku nezavisnost.

69. Iz navedenog proizlazi da, kada jedan roditelj, kao što je to državna službenica grada Trieria gđa Wiering, osigurava skrb svojem djetetu umjesto da obavlja profesionalnu djelatnost, „Elterngeld“ djelomično nadoknađuje gubitak dohotka tog roditelja, što tom davanju daje funkciju zamjenskog ili alternativnog dohotka.

70. Taj aspekt zamjenskog ili alternativnog dohotka pojačan je činjenicom da „Elterngeld“ iznosi, kao opće pravilo, 67% prethodne plaće, s najvišim mjesečnim iznosom u visini od 1800 eura.

71. Osim toga, unatoč činjenici da su određeni kriteriji dodjele „Elterngelda“ očito vezani za dijete, primjerice za samo njegovo postojanje i za njegovu dob²⁸, smatram da iz ciljeva i obilježja „Elterngelda“ nedvojbeno proizlazi da je njegov korisnik roditelj koji osigurava djetetovu skrb, a ne samo dijete. Osim 300 eura koji se dodjeljuju čak i ako roditelj prije nije obavljao nikakvu

26 — U tom smislu ističem da je ustaljena sudska praksa da se davanje ne može smatrati davanjem socijalne sigurnosti osim ako je, s jedne strane, dodijeljeno na osnovi zakonski definirane situacije bez ikakvih osobnih i diskrecijskih ocjena osobnih potreba i ako se, s druge strane, odnosi na jedan od rizika izričito nabrojenih u članku 4. stavku 1. Uredbe br. 1408/71. Osobito vidjeti presude od 16. srpnja 1992., Hughes (C-78/91, Zb., str. I-4839., t. 15.); od 15. ožujka 2001., Offermanns (C-85/99, Zb., str. I-2261., t. 28.) i od 7. studenoga 2002., Maaheimo (C-333/00, Zb., str. I-10087., t. 22.).

27 — Presuda od 11. lipnja 1998. (C-275/96, Zb., str. I-3419., t. 60.)

28 — Vidjeti točku 26. ovog mišljenja.

profesionalnu djelatnost, i to pod uvjetom da tijekom razdoblja u kojem mu je dodijeljen taj minimalni paušalan iznos ne obavlja nikakvu djelatnost u punom radnom vremenu²⁹, očita je prevaga veze između, s jedne strane, obavljanja ili neobavljanja profesionalne djelatnosti i dohodaka koje zarađuje te, s druge strane, „Elterngeld“³⁰.

72. Iz toga slijedi da „Elterngeld“ doznačen gđi Wiering tijekom njezina roditeljskog dopusta nije iste vrste kao i luksemburški obiteljski doplatci te ne smije biti uzet u obzir za izračun razlikovnog dodatka koji će eventualno biti priznat djeci g. i gđe Wiering ako je njemački „Kindergeld“ niži od navedenih doplataka.

2. Luksemburški doplatak za djecu i njemački „Elterngeld“

73. Ako bi se razlikovni dodatak, kako navodi sud koji je uputio zahtjev, trebao shvatiti kao eventualni dodatak u odnosu na dva obiteljska davanja na snazi u Luksemburgu, odnosno obiteljske doplatke i doplatak za djecu, treba se još zapitati treba li se „Elterngeld“ smatrati obiteljskim davanjem iste vrste kao i luksemburški doplatak za djecu.

74. Podsjećam da supružnici Wiering nisu zatražili doplatak za djecu, da je on po službenoj dužnosti bio uključen u CNPF-ov izračun te da postoje ozbiljne dvojbe bi li g. i gđa Wiering na njega imali pravo³¹.

75. Pod uvjetom tih provjera suda koji je uputio zahtjev, doplatak za djecu iz članka 299. stavka 1. luksemburškog Zakonika o socijalnoj sigurnosti nastoji, poput „Elterngeld“, barem djelomice nadoknaditi gubitak dohotka roditelju koji se primarno bavi odgojem svoje djece u obiteljskom kućanstvu i ne obavlja profesionalnu djelatnost ili ne koristi naknadu. Osoba koja obavlja profesionalnu djelatnost ili koristi naknadu može tražiti doplatak za djecu, odstupanjem od načela iz stavka 1., samo ako obiteljski dohodak ne prelazi određeni iznos³². Osim toga, stavak 3. istog članka 299. predviđa da osoba može tražiti polovicu doplatka za djecu ako u biti obavlja profesionalnu djelatnost u nepunom radnom vremenu i ako se primarno bavi odgojem djece u obiteljskom kućanstvu u trajanju koje je jednako najmanje polovici normalnog trajanja rada, što potvrđuje povezanost luksemburškog doplatka za djecu s naknadom za gubitak profesionalnog dohotka ili naknade.

76. Stoga se čini da se, kako u odnosu na ciljeve i obilježja tako i u odnosu na eventualne korisnike, luksemburški doplatak za djecu i „Elterngeld“ moraju smatrati obiteljskim davanjima iste vrste.

3. Sažetak

77. S obzirom na ono što je do sada navedeno, „Elterngeld“ se ne treba uzeti u obzir prilikom izračuna eventualnog razlikovnog dodatka priznatog od Velikog Vojvodstva Luksemburg na temelju obiteljskih doplataka na koje imaju pravo djeca g. i gđe Wiering.

29 — Vidjeti točku 5. ovog mišljenja.

30 — U tom pogledu ističem da BEEG predstavlja jednu od mjera prenošenja Direktive Vijeća 2010/18/EU od 8. ožujka 2010. o provedbi revidiranog Okvirnog sporazuma o roditeljskom dopustu koji su sklopili BUSINESSSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC te o stavljanju izvan snage Direktive 96/34/EZ (SL L 68, str. 13.) [neslužbeni prijevod] u Saveznoj Republici Njemačkoj. Direktiva 2010/18, kao i prethodna Direktiva Vijeća 96/34/EZ od 3. lipnja 1996. o Okvirnom sporazumu o roditeljskom dopustu koji su sklopili UNICE, CEEP i EUTC (SL L 145, str. 4.) [neslužbeni prijevod], koja je bila na snazi u vrijeme predmetnih činjenica u glavnom postupku, utvrđuju minimalne zahtjeve o roditeljskom dopustu. Smatram da, unatoč nepostojanju odredbi u Okvirnom sporazumu priloženom Direktivi 96/34 i Direktivi 2010/18 u vezi sa slučajevima kad države članice uspostavljaju sustave plaćanja roditeljskog dopusta ili drugih davanja u tom pogledu, ti su sustavi neodvojivo povezani sa samim roditeljskim dopustom. Adresati tih sustava plaćanja stoga su nužno roditelji koji su uzeli roditeljski dopust.

31 — Vidjeti točku 34. ovog mišljenja.

32 — Vidjeti članak 299. stavak 2. Zakonika o socijalnoj sigurnosti i točku 18. ovog mišljenja.

78. Nasuprot tome, da se postavlja pitanje bi li na temelju obiteljskih doplataka i doplatka za djecu bio eventualno priznat razlikovni dodatak od Velikog Vojvodstva Luksemburg, nametnulo bi se razlikovanje: za izračun razlikovnog dodatka koji bi eventualno bio priznat na temelju luksemburških obiteljskih doplataka treba uzeti u obzir samo njemački „Kindergeld“, a za izračun eventualnog razlikovnog dodatka na temelju doplataka za djecu u usporedbi treba uzeti u obzir samo „Elterngeld“.

VI – Zaključak

79. S obzirom na ukupna prethodna razmatranja, predlažem Sudu da na prethodno pitanje koje je postavio Cour de cassation odgovori na sljedeći način:

Članak 4. stavak 1. točku (h), članak 12., članak 73. i članak 76. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice, u verziji izmijenjenoj i ažuriranoj Uredbom Vijeća (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996., kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1992/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006., kao i članak 10. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka za provedbu Uredbe (EEZ) br. 1408/71, treba tumačiti na način da obiteljsko davanje kao što je „Elterngeld“, propisan njemačkim zakonodavstvom, nije iste vrste kao što je „Kindergeld“, propisan istim zakonodavstvom, ili obiteljski doplatci kao što su oni predviđeni luksemburškim zakonodavstvom te ga ne treba uzeti u obzir pri izračunu razlikovnog dodatka obiteljskih doplataka koji će eventualno biti priznat djeci radnika migranta.